

Mamar i gatejar

VA COM VA. PER LLUM DEGÀES

Foto: Laura Estrada

A Manresa, com en moltes altres ciutats modernes i civilitzades, alguns cafès, granges o altres establiments dedicats a la restauració han habilitat un espai perquè els pares, o més aviat les mares, hi portin els nens a gatejar i a fer lactància. En una època, els pares hi portaven els fills a fer un suís i un croissant. Ara, aquells fills hi porten els nens a gatejar, mamar i fer el rotet, mentre ells, o més aviat elles, es prenen el suís i el croissant tot discutint sobre si el lactant s'arrapa molt o poc al pit i les excel·lències del calostre. No es tracta aquí d'igualar la llet a ningú. Són locals que fan una funció en resposta a una necessitat. Res a dir. Però pot semblar injust que, per als bevedors no làctics sinó etílics, no existeixi, si més no als bars, una zona reservada per gatejar amb llibertat i naturalitat, sense cap client que es fixi en si alces molt o poc el colze, si et ve de gust fer una tombarella o amollar un parell d'eructes rectals. En comptes d'això, n'hi ha prou que et pugin els colrets a la cara i demanis al cambrer una dotzena de cerveses més perquè et trobis, no sabràs com, al mig del carrer, amb una sola de sabata marcada al pandero. Llevat de si t'hi havia acompanyat la mare, amb un pit a fora.